

Η ΦΙΛΙΑ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ

του Νίκου Μαργωμένου, μαθητή της Β΄ Γυμνασίου

Αχιλλέας και Πάτροκλος σε ερυθρόμορφη κύλικα (περίπου 500 π.Χ.)

Κάποιοι υποστηρίζουν ότι οι φιλικές σχέσεις στις μέρες μας διέρχονται κρίση και πως δεν υπάρχουν αληθινοί φίλοι. Αυτό πιστεύω πως συμβαίνει είτε επειδή απογοητεύτηκαν από κάποιον που θεωρούσαν φίλο, είτε γιατί δεν γνώρισαν ποτέ την αληθινή φιλία.

Ένας κύριος λόγος στην απογοήτευση κάποιου από τον «κολλητό» του είναι ο εγωισμός. Περιμένει από τον άλλο να τον βοηθάει, να τον υποστηρίζει στις δύσκολες στιγμές, να χαίρεται και να στενοχωριέται μαζί του. Παρόλα αυτά ποτέ δεν σκέφτεται ότι και ο άλλος περιμένει τα ίδια από αυτόν. Νομίζει πως είναι ο τέλειος, ο αλάνθαστος στην φιλία του και πάντα φταίει ο άλλος για τον τερματισμό της. Βέβαια, καμιά φορά συμβαίνει το αντίθετο. Ενώ δίνει τα πάντα για τον φίλο του, εκείνος δεν κάνει τίποτα για αυτόν. Υπάρχουν κι αυτοί

που δεν γνώρισαν πότε την αληθινή φιλία και γι' αυτό φταίει μάλλον το γεγονός ότι κοιτάν το συμφέρον τους ή ότι είναι «κλεισμένοι» στον εαυτό τους και δεν νοιάζονται για τους συνανθρώπους τους. Συνήθως δεν δίνουν ευκαιρία σε κανέναν να τους πλησιάσει. Όσον αφορά αυτούς που κοιτάν το συμφέρον τους, προσποιούνται το φίλο, γιατί θέλουν να κερδίσουν κάτι από αυτόν που εκμεταλλεύονται. Και τέλος, υπάρχουν αυτοί που απλά δεν κατάφεραν να γνωρίσουν το κατάλληλο άτομο.

Υπάρχουν και φιλίες ανιδιοτελείς αλλά χωρίς να είναι απαραίτητα αυτό που αποκαλούμε «αληθινές φιλίες». Αυτό συμβαίνει λόγω ενός κοινού ενδιαφέροντος, συμφέροντος, επιθυμίας, κοινής πορείας ή συνύπαρξης. Όταν και άμα αυτή η κατάσταση τελειώσει, η σχέση τους συνήθως διαλύεται. Σε μερικές περιπτώσεις όμως, συνεχίζει να κρατιέται σταθερή. Πρέπει κανείς να προσέχει για να εκμεταλλευτεί και να μην χάσει τις ευκαιρίες για αληθινούς φίλους, οι οποίες δεν είναι άπειρες. Πολλοί λένε ότι μετριούνται άνετα στα δάκτυλα του ενός χεριού, δηλαδή δυο-τρία άτομα το πολύ. Υπάρχει όμως ένας εύκολος τρόπος να ξεχωρίσεις τον αληθινό φίλο. Όλοι είναι φίλοι μέχρι να βρεθείς σε ανάγκη. Τότε φαίνεται ο πραγματικός φίλος. Οι υπόλοιποι βρίσκουν μια αφορμή και απομακρύνονται.

Ο πραγματικός, ο αληθινός φίλος, είναι ό,τι πιο σπουδαίο και πιο σημαντικό μπορεί να αποκτήσει κανείς. Είναι το στήριγμα σου όταν χρειάζεσαι βοήθεια. Είναι η ευτυχία μέσα στην στεναχώρια. Είναι η οικογένεια που εσύ διαλέγεις. Ό,τι υλικό αγαθό και να έχεις, τίποτα δεν συγκρίνεται με έναν αληθινό φίλο. Υπάρχει μια λαϊκή παροιμία που το λέει ξεκάθαρα: «Με τον φίλο η χαρά πολλαπλασιάζεται και η λύπη μειώνεται». Χρειάζεται βέβαια αρκετός χρόνος για να χτιστεί μια υγιής και γερή φιλία. Πρέπει η φιλία αυτή να δοκιμαστεί σε διάφορες δύσκολες καταστάσεις και αν αντέξει, τότε μόνο αξίζει να πεις ότι έχεις έναν πραγματικά αληθινό φίλο, τον οποίο με τη σειρά σου πρέπει να τον προσέχεις, οφείλεις να τον προσέχεις, «σαν κόρη οφθαλμού». Κορυφαία παραδείγματα φιλίας είναι ο Αχιλλέας με τον Πάτροκλο και ο Δάμωνας με τον Φιντία (ο ένας ήθελε να εκτελεστεί για να σώσει τον άλλο!).

Άρα, αξίζει να προσπαθούμε να κάνουμε αληθινούς φίλους ή να διατηρούμε τις φιλίες μας, γιατί αυτός είναι ο πραγματικός πλούτος του ανθρώπου, ένας πλούτος που δεν μπορεί να αγοραστεί με χρήματα.